॥ १७॥ १८॥ असुरान् अयथादेवैवलक्षण्येनबलपुष्ट्यादियुक्तान्विलोक्येत्यर्थः ॥ १९ ॥ हरिंशरणंगताःसंतोयथापूर्वंसर्वंप्राप्स्यामइतिहर्षेणो त्फुल्लंविकसितंवदनंयस्य ॥ २० ॥ मनुष्यादयोजरायुजांडजोद्भिज्जस्वेदजाः यस्यावतारःपुरुषःतस्यांशोब्रह्मातस्यकलाःमरीच्यादयः ताभिर्विस र्जिताः पुत्रपौत्रादिद्वाराजनिताः ॥ २१ ॥ ननुतर्हिसर्वेष्वसौसमःस्यात्किंतच्छरणाश्रयेणसत्यं यद्यप्येवंतथाऽप्यस्मत्पक्षपातीभविष्यतीत्याशये

निशम्यैतत्सुरगणामहेंद्रवरुणादयः॥ नाध्यगच्छन्स्वयंमंत्रैर्मंत्रयंतोविनिश्चयम् ॥ १७॥ ततोब्रह्मसभां जग्मुर्मेरोर्मूर्द्धनिसर्वशः॥ सर्वंविज्ञापयांचक्रुःप्रणताःपरमेष्ठिने ॥ १८॥ सविलोक्येंद्रवाय्वादीन्निःसत्त्वा न्विगतप्रभान्॥ लोकानमंगलप्रायानसुरानयथाविभुः॥ १९ ॥ समाहितेनमनसासंस्मरन्पुरुषंपरम् ॥ उवाचोत्फुल्लवदनोदेवान्सभगवान्परः ॥ २० ॥ अहंभवोयूयमथोऽसुरादयोमनुष्यतिर्यक्द्रुमघर्मजात यः॥ यस्यावतारांशकलाविसर्जिताव्रजामसर्वेशरणंतमव्ययम्॥ २१ ॥ नयस्यवध्योनचरक्षणीयोनोपे क्षणीयादरणीयपक्षः॥ अथापिसर्गस्थितिसंयमार्थंधत्तेरजःसत्त्वतमांसिकाले॥ २२॥ अयंचतस्यस्थिति पालनक्षणःसत्त्वंजुषाणस्यभवायदेहिनाम्॥ तस्माद्व्रजामःशरणंजगद्गुरुंस्वानांसनोधास्यतिशंसुरप्रियः ॥ २३॥ श्रीशुकउवाच इत्याभाष्यसुरान्वेधाःसहदेवैररिंदम ॥ अजितस्यपदंसाक्षाज्जगामतमसः परम्॥ २४॥ तत्रादृष्टस्वरूपायश्रुतपूर्वायवैविभो॥ स्तुतिमब्रूतदैवीभिर्गीर्भिस्त्ववहितेंद्रियः॥ २५॥

नाह नयस्येतिद्वाभ्यां स्थितिपालनस्यक्षणःकालःअतःसुरप्रियःसन् स्वीयानांनःशंसुखंकरिष्यति ॥ २२ ॥ २३ ॥ यत्रक्षीराब्धौ हरेर्वासस्त देवतमसः परंस्थानं यद्वा लोकालोकात्परतोयत्तमस्ततःपरं स्थानंजगाम ॥ २४ ॥ दैवीभिःलोके अप्रसिद्धाभिः वैदिकीभिर्गीर्भिःस्तुतिम करोत्॥ २५ ॥